COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.7.2014
COM(2014) 494 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Orientări privind aplicarea măsurilor de corelare între eficacitatea fondurilor structurale și de investiții europene și buna guvernanță economică în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013

Cuprins

1. INTRODUCERE 3

2. CONTEXTUL REVIZUIRILOR ACORDURILOR DE PARTENERIAT ȘI ALE PROGRAMELOR ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 23 4

3. REVIZUIREA ȘI TIPURILE DE MODIFICĂRI ADUSE ACORDURILOR DE PARTENERIAT ȘI PROGRAMELOR ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 23 5

4. MĂSURI EFICACE LUATE CA RĂSPUNS LA O SOLICITARE DE REPROGRAMARE DIN PARTEA COMISIEI 8

5. CIRCUMSTANȚE CARE AR PUTEA CONDUCE LA O SUSPENDARE A PLĂȚILOR 9

6. CRITERII PENTRU STABILIREA PROGRAMELOR CARE URMEAZĂ SĂ FIE SUSPENDATE ȘI A NIVELULUI DE SUSPENDARE 10

CONCLUZIE 11

1. Introducere

În perioada 2014-2020, sprijinul din fondurile structurale și de investiții europene (denumite în continuare „fondurile ESI")[1] este strâns corelat cu respectarea guvernanței economice a UE. În trecut, condițiile aplicabile pentru accesul la asistența din fonduri erau limitate la un singur fond – Fondul de coeziune [articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1084/2006][2] și la o procedură de guvernanță economică – procedura de deficit excesiv.

Corelarea a fost consolidată în mod considerabil. Aceasta se bazează pe o consolidare și extindere a domeniului de aplicare a guvernanței economice ca răspuns la criza economică și financiară, precum și pe obiectivul de creștere a eficienței cheltuielilor UE într-un context al constrângerilor fiscale. Articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, Regulamentul privind dispozițiilor comune (RDC)[3] referitoare la cele cinci fonduri ESI, prevede dispozițiile privind măsurile de corelare între eficacitatea fondurilor și buna guvernanță economică.

Spre deosebire de perioada de programare anterioară, toate cele cinci fonduri ESI sunt condiționate în prezent de respectarea procedurilor de guvernanță economică. Această condiționalitate se aplică prin intermediul a două mecanisme distincte:

- o primă componentă, care acoperă în special alineatele (1)-(8) de la articolul 23, prin care Comisia poate solicita unui stat membru să își reprogrameze o parte din finanțare, atunci când acest lucru este justificat de provocările economice și privind ocuparea forței de muncă identificate în cadrul diferitelor proceduri de guvernanță economică; și

- o a doua componentă, care acoperă în special alineatele (9)-(11) de la articolul 23, prin care Comisia are obligația de a propune o suspendare a finanțării din fondurile ESI atunci când sunt realizate anumite etape în diferitele proceduri de guvernanță economică.

Atunci când a fost adoptat regulamentul, Comisia a emis următoarea declarație:

„Comisia confirmă că, nu mai târziu de șase luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului privind dispozițiile comune, va emite orientări sub forma unei comunicări a Comisiei în care va explica modul în care preconizează aplicarea dispozițiilor privind măsurile care leagă eficacitatea fondurilor structurale și fondurilor de investiții europene (ESI) de buna guvernanță economică de la articolul 23 din RDC. Orientările vor acoperi, în special, următoarele elemente:

- *în ceea ce privește alineatul (1), noțiunea de „revizuire" și tipurile de „modificări" ale acordurilor de parteneriat și ale programelor care ar putea fi*

---

1 Acestea sunt Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul social european (FSE), Fondul de coeziune (FC), Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF).

2 Regulamentul (CE) nr. 1084/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de instituire a Fondului de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1164/94.

3 Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului.

solicitate de Comisie, precum și clarificarea a ceea ce poate constitui o „acțiune eficace” în sensul alineatului (6);

- *în ceea ce privește alineatul (6), o indicare a circumstanțelor care pot conduce la suspendarea plăților, incluzând criteriile care pot fi relevante pentru determinarea programelor care ar putea fi suspendate sau pentru stabilirea nivelului de suspendare a plăților.*”[4]

Prezenta comunicare este o urmare a angajamentului asumat de Comisie și oferă orientări cu privire la aplicarea unor dispoziții specifice de la alineatele (1) și (6) ale articolului 23 din regulament. Prin urmare, domeniul său de aplicare este limitat la prima componentă. Orientările sunt menite să ofere mai multă siguranță cu privire la modul în care vor fi puse în aplicare anumite dispoziții specifice de la articolul 23.

2. Contextul revizuirilor acordurilor de parteneriat și ale programelor în temeiul articolului 23

În 2014, statele membre își negociază acordurile de parteneriat și programele cu Comisia. Acestea vor determina strategia multianuală pentru punerea în aplicare a alocării statului membru din cele cinci fonduri ESI de-a lungul celor șapte ani ai perioadei de programare (2014-2020). Comisia se așteaptă să aprobe acordurile de parteneriat și majoritatea programelor în cursul anului 2014, în conformitate cu articolele 16 și 29 din Regulamentul privind dispozițiile comune.

Statele membre și Comisia trebuie să se concentreze pe stabilirea de priorități chiar de la începutul perioadei. Aceasta presupune că provocările identificate în recomandările relevante specifice fiecărei țări (*country specific recommendations* – CSR), în recomandările relevante ale Consiliului sau în contextul unor programe de ajustare macroeconomică sunt abordate în mod adecvat și sprijinite de niveluri suficiente de finanțare, ținând seama de alocarea financiară pentru fiecare stat membru. Prin urmare, în cadrul negocierilor, Comisia este vigilentă pentru a se asigura că noile programe sunt concepute ținând seama de recomandările relevante specifice fiecărei țări existente și de recomandările relevante ale Consiliului pentru fiecare stat membru, precum și, după caz, de memorandumul de înțelegere în cazul unui program de ajustare macroeconomică.

Reprogramarea în conformitate cu articolul 23 este posibilă doar începând din 2015 și până în 2019. Aceasta ar trebui să fie utilizată numai în cazurile în care ar putea avea un impact mai mare decât alocarea existentă a fondurilor asupra punerii în aplicare a recomandărilor relevante specifice fiecărei țări, a recomandărilor relevante ale Consiliului sau a programelor de ajustare economică. Fondurile ESI sprijină, de regulă, strategii de investiții multianuale care necesită un anumit grad de certitudine și de permanență. Trebuie să se evite reprogramarea frecventă, întrucât aceasta ar putea perturba predictibilitatea gestionării fondurilor și ar putea submina credibilitatea acordurilor de parteneriat și a programelor adoptate. De asemenea, în timp ce recomandările relevante specifice fiecărei țări sunt actualizate anual, provocările de bază ale statelor membre sunt pe termen lung și nu se schimbă în mod considerabil de la un an la altul. Acesta este motivul pentru care competențele de reprogramare acordate Comisiei vor fi utilizate cu grijă și pentru care stabilitatea ar trebui să fie de preferat în locul reprogramării prea frecvente.

[4] A se vedea JO 2013/C 375/02.

În conformitate cu articolul 23 alineatul (1), Comisia poate solicita reprogramarea:

- pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante specifice fiecărei țări[5] (inclusiv cele legate de componenta preventivă a procedurii de dezechilibru macroeconomic) și a recomandărilor Consiliului, cu condiția ca acestea să fie relevante în contextul fondurilor ESI;

- pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante ale Consiliului adresate unui stat membru în contextul componentei corective a procedurii de dezechilibru macroeconomic[6], cu condiția ca reprogramarea să fie considerată necesară pentru a contribui la corectarea dezechilibrelor macroeconomice; și

- pentru a maximiza impactul fondurilor ESI asupra creșterii și competitivității în statele membre care beneficiază de asistență financiară în cadrul Mecanismului european de stabilizare financiară[7], al mecanismului privind balanța de plăți[8], al Fondului european de stabilitate financiară sau al Mecanismului european de stabilitate[9]. În ultimele două cazuri, asistența financiară trebuie să fie însoțită de un program de ajustare macroeconomică.

Se poate solicita reprogramarea în interiorul fondurilor ESI individuale sau între fonduri structurale (de exemplu, FEDR și FSE). Cu toate acestea, în ambele cazuri există limitări importante de natură juridică asupra sumelor care pot fi supuse unui exercițiu de reprogramare.

În primul rând, reprogramarea nu trebuie să afecteze plafoanele anuale stabilite de cadrul financiar multianual sau tranșele anuale ale alocărilor programelor angajate în anii anteriori celui de adoptare a reprogramării. În al doilea rând, transferurile între fondurile ESI se pot efectua numai între FEDR și FSE și trebuie să respecte cota minimă din FSE [articolul 92 alineatul (4) din Regulamentul privind dispozițiile comune]. În al treilea rând, orice reprogramare între fonduri și în interiorul fondurilor va trebui să respecte cerințele tematice privind concentrarea stabilite pentru diferitele fonduri ESI. Reprogramarea ar trebui să țină cont, de asemenea, de intenția ambițioasă de a dedica cel puțin 20 % din bugetul Uniunii obiectivelor în materie de schimbări climatice. În al patrulea rând, orice transfer de resurse în interiorul fondurilor structurale sau între acestea trebuie să respecte alocarea financiară pentru fiecare categorie de regiune. În cele din urmă, articolul 23 nu se aplică programelor din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană.

---

5 Recomandările specifice fiecărei țări adoptate în conformitate cu articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

6 Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice (JO L 306, 23.11.2011, p. 25).

7 Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară (JO L 118, 12.5.2010, p. 1.).

8 Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre (JO L 53, 23.2.2002, p. 1.).

9 Regulamentul (UE) nr. 472/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind consolidarea supravegherii economice și bugetare a statelor membre din zona euro care întâmpină sau care sunt amenințate de dificultăți grave în ceea ce privește stabilitatea lor financiară (JO L 140, 27.5.2013, p. 1.).

3. Revizuirea și tipurile de modificări aduse acordurilor de parteneriat și programelor în temeiul articolului 23

Regulamentul nu prevede un termen limită în care Comisia poate solicita o reprogramare. În cazurile în care o solicitare de reprogramare este declanșată în contextul semestrului european, aceasta va fi cât mai curând posibil după adoptarea recomandărilor relevante specifice fiecărei țări de către Consiliu și, în orice caz, nu mai târziu de patru luni de la adoptarea acestora de către Consiliu. Acest lucru va fi compatibil cu termenele de reprogramare indicate și va evita interferențele cu etapa ulterioară a recomandărilor relevante specifice fiecărei țări. În cazul solicitărilor de reprogramare care abordează recomandările Consiliului în contextul dezechilibrelor macroeconomice excesive, Comisia va lua în considerare termene similare. În ceea ce privește solicitările de reprogramare adoptate pentru a maximiza impactul programelor de ajustare macroeconomică asupra creșterii și competitivității, Comisia le va adopta cât mai curând posibil după semnarea memorandumului de înțelegere sau a memorandumului suplimentar de înțelegere, după caz.

Solicitarea de reprogramare din partea Comisiei va fi motivată în mod corespunzător. Aceasta va face referire la recomandarea relevantă specifică fiecărei țări sau la recomandarea relevantă a Consiliului (sau la măsura din memorandumul de înțelegere în cazul statelor membre care fac obiectul unui program de ajustare macroeconomică), care a declanșat solicitarea și va prezenta motivele pe care se bazează aceasta. Comisia va explica motivul pentru care este necesară o intervenție la nivelul UE, modul în care fondurile UE pot contribui la abordarea provocărilor structurale identificate și motivul pentru care alocarea existentă a fondurilor este inadecvată. De asemenea, aceasta va face trimitere la obiectivele tematice și prioritățile avute în vedere de Regulamentul privind dispozițiile comune și de reglementările specifice fondurilor relevante.

În orice solicitare de reprogramare, Comisia va cere unui stat membru să își revizuiască acordul de parteneriat și programele. Aceasta va servi pentru a răspunde în mod adecvat la provocările economice și legate de ocuparea forței de muncă identificate în recomandarea relevantă specifică fiecărei țări, în recomandarea relevantă a Consiliului sau în memorandumul de înțelegere (în cazul statelor membre care beneficiază de asistență financiară), în conformitate cu fondul solicitării de reprogramare. Conținutul solicitării de reprogramare este specificat mai detaliat mai jos.

Regulamentul nu specifică cât de detaliată ar trebui să fie solicitarea, și anume, dacă aceasta ar trebui să menționeze programele și prioritățile care ar putea fi afectate în mod pozitiv și negativ de solicitarea de reprogramare.

Ca regulă generală, atunci când recomandarea relevantă specifică fiecărei țări sau recomandarea relevantă a Consiliului care a condus la solicitarea de reprogramare este cel mai bine abordată prin concentrarea suplimentară a fondurilor ESI, Comisia va indica programele și prioritățile care ar trebui să fie consolidate. Programele și prioritățile care ar trebui să fie reduse în consecință vor fi lăsate la latitudinea statului membru. Cu toate acestea, în cazul lipsei de reacție sau a unui nivel insuficient de reacție din partea statului membru în cauză, Comisia va defini programele și prioritățile care ar trebui să fie reduse. De asemenea, Comisia poate indica în solicitarea sa programele sau prioritățile de importanță critică, care ar trebui să fie protejate de reducere. În plus, Comisia poate ocazional să indice în solicitarea sa de reprogramare, de asemenea, programele și prioritățile care ar trebui să fie reduse, caz în care aceasta va prezenta motivele care stau la baza deciziei.

În schimb, atunci când recomandarea relevantă specifică fiecărei țări sau recomandarea relevantă a Consiliului care a condus la solicitarea de reprogramare este cel mai bine abordată printr-o reducere a alocării de fonduri ESI într-un anumit sector, solicitarea Comisiei va indica în mod clar programele și prioritățile care ar trebui să fie reduse. Programele și prioritățile care ar trebui să beneficieze de mai multe resurse vor fi lăsate la latitudinea statului membru. În conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind dispozițiile comune și cu normele specifice fondului, statele membre își concentrează sprijinul asupra intervențiilor care generează cel mai ridicat nivel de valoare adăugată în ceea ce privește creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, ținând seama, printre altele, de recomandările relevante specifice fiecărei țări și de recomandările relevante ale Consiliului adoptate în temeiul articolului 121 alineatul (2) și, respectiv, al articolului 148 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care solicitarea de reprogramare este declanșată de o combinație a celor două scenarii prezentate mai sus, solicitarea Comisiei va preciza atât programele și/sau prioritățile care ar trebui să fie afectate în mod pozitiv (și, prin urmare, să beneficieze de

mai multe resurse), cât și cele care ar trebui să fie afectate în mod negativ (și, prin urmare, să fie reduse).

Numărul de programe și de priorități care fac obiectul reprogramării ar trebui să fie menținut, în general, la minimul necesar.

În ceea ce privește natura modificărilor, Comisia va indica nu numai programele și prioritățile care ar trebui să facă obiectul reprogramării, ci și conținutul minim al modificărilor care trebuie să fie efectuate de statele membre și obiectivele (specifice) care trebuie să fie realizate. De asemenea, Comisia va indica tipul și exemple de intervenții care vor fi sprijinite prin resursele suplimentare care rezultă din reprogramare.

În solicitarea sa de reprogramare, Comisia va furniza, de asemenea, o indicație a implicațiilor financiare preconizate. Aceasta va lua în considerare sumele disponibile pentru reprogramare, etapa perioadei de programare și capacitatea statului membru de a absorbi fondurile reprogramate.

Având în vedere solicitarea Comisiei, statul membru în cauză ar trebui să efectueze o examinare aprofundată a acordului de parteneriat și a programelor menționate în solicitare. Statul membru ar trebui să evalueze modul în care acestea ar putea fi modificate astfel încât să răspundă cel mai bine solicitării Comisiei. După ce statul membru efectuează examinarea, acesta ar trebui să prezinte modificări la acordul de parteneriat și la programele relevante. Pentru acordul de parteneriat, acestea ar trebui să includă cel puțin:

- pentru fiecare fond ESI vizat, o alocare orientativă revizuită a sprijinului UE în funcție de obiectivele tematice la nivel național;
- pentru fiecare fond ESI vizat, o revizuire a rezumatului rezultatelor principale preconizate în funcție de obiectivele tematice;
- o listă revizuită a programelor care indică, în funcție de fondul ESI și de an, alocările orientative revizuite, luând în considerare modificările propuse; și
- un tabel financiar care indică, în funcție de fondul ESI, alocările indicative revizuite pentru programele modificate.

În ceea ce privește programele relevante afectate (în mod pozitiv și negativ) de solicitarea Comisiei, statul membru trebuie să prezinte modificări, cel puțin, cu privire la:

- strategia pentru contribuția programului la soluționarea provocărilor identificate de recomandarea relevantă specifică fiecărei țări sau de recomandarea relevantă a Consiliului, astfel încât să reflecte rezultatul așteptat al programului modificat;
- justificarea alegerii obiectivelor și a priorităților tematice revizuite (incluzând atât cele care au fost consolidate, cât și cele care au fost reduse) și modul în care acestea abordează provocările structurale relevante care au declanșat solicitarea de reprogramare;
- o justificare a alocărilor financiare revizuite;
- descrierea priorităților relevante, inclusiv, pentru fiecare dintre prioritățile afectate, modificările aduse obiectivelor specifice și descrierea nivelului de bază revizuit, dacă este cazul, și rezultatele preconizate;

- o descriere a tipului de măsuri și exemple de măsuri care urmează să fie sprijinite în cadrul priorităților revizuite și contribuția preconizată a acestora;

- cadrul de performanță, în special etapele și obiectivele pentru fiecare indicator (financiar, de realizare și de rezultat, după caz) pentru fiecare prioritate care face obiectul reprogramării, demonstrând în același timp respectarea cerinței ca indicatorii de realizare și etapele principale de implementare stabilite în cadrul de performanță să corespundă la peste 50 % din alocarea financiară a priorității;

- planul de finanțare a programului.

Comisia va prezenta observații în termen de o lună cu privire la răspunsul inițial oferit de către statul membru, dacă este necesar. Ulterior, statul membru prezintă propunerea sa de modificare a acordului de parteneriat și a programelor relevante în termen de două luni de la răspuns. În cazul în care Comisia consideră că răspunsul oferit de statul membru este satisfăcător, aceasta va aproba modificările aferente.

4. Măsuri eficace luate ca răspuns la o solicitare de reprogramare din partea Comisiei

În cazul în care statul membru nu reușește să ia măsuri eficace în termenele stabilite la articolul 23 alineatele (3) și (4), Comisia poate prezenta Consiliului o propunere de suspendare parțială sau integrală a plăților pentru programele sau prioritățile vizate. Regulamentul privind dispozițiile comune nu prevede criterii explicite pentru evaluarea măsurilor eficace. Comisia va lua în considerare diferite criterii pentru efectuarea unei astfel de evaluări.

Un prim caz evident în care nu s-au luat măsuri eficace este atunci când un stat membru pur și simplu nu prezintă – în termenele prevăzute de regulament – fie un răspuns preliminar, fie o propunere de modificare a acordului de parteneriat și a programelor vizate. Prin ignorarea solicitării de reprogramare din partea Comisiei, statul membru în cauză se pune în situația de a nu lua măsuri eficace.

În cazul în care un stat membru a prezentat documentele necesare în termenele stabilite, Comisia, având în vedere solicitarea sa de reprogramare, va efectua un control al calității modificărilor propuse. Controlul calității se bazează pe criterii precum:

- Prin modificările propuse, se alocă o finanțare mai ridicată sau mai scăzută (după caz) pentru toate programele și prioritățile menționate în solicitarea Comisiei?

- Este dimensiunea creșterii/reducerii programelor și a priorităților în conformitate cu evaluarea Comisiei din solicitarea sa de reprogramare?

- Sunt explicate în mod suficient motivele, obiectivele specifice și rezultatele preconizate ale modificărilor?

- Sunt corect reflectate modificările necesare în prioritățile relevante ale programelor, precum și în secțiunile relevante ale acordului de parteneriat?

- Sunt consecvente modificările propuse? Este consecventă strategia de program revizuită cu respectiva contribuție preconizată la soluționarea provocărilor

identificate de recomandarea relevantă specifică fiecărei țări, de recomandarea relevantă a Consiliului sau de memorandumul de înțelegere care a declanșat solicitarea?

- A fost revizuit cadrul de performanță și este acesta în concordanță cu modificările propuse la programe și priorități?

- Sunt în concordanță programele și prioritățile revizuite cu nevoile actuale de programare specifice fondurilor?

Având în vedere natura mai degrabă prescriptivă a solicitării de reprogramare și posibilitatea ca statul membru să își îmbunătățească propunerea în timpul acestui proces, Comisia va considera că s-au luat măsuri eficace numai atunci când răspunsul oferit de statul membru este considerat satisfăcător, pe baza criteriilor enunțate mai sus.

În cazul în care un stat membru nu ia măsuri eficace, Comisia poate propune Consiliului o suspendare a plăților, justificându-și propunerea. Aceasta va explica motivul pentru care modificările sau revizuirea alocărilor propuse între programe și priorități nu sunt suficiente sau nu sunt adecvate pentru a atinge obiectivele stabilite în recomandarea relevantă specifică fiecărei țări, în recomandarea relevantă a Consiliului sau în memorandumul de înțelegere care a declanșat solicitarea.

5. Circumstanțe care ar putea conduce la o suspendare a plăților

În conformitate cu articolul 23 alineatul (6), Comisia poate să propună Consiliului suspendarea parțială sau integrală a plăților pentru programele sau prioritățile în cauză dacă statul membru nu ia măsuri eficace. Regulamentul nu precizează cazurile în care Comisia ar trebui să prezinte o propunere de suspendare. Prezenta secțiune explică în ce cazuri Comisia ar putea lua în considerare o suspendare. Cu toate acestea, ar putea fi luate în considerare circumstanțele excepționale ale unui stat membru, cum ar fi diminuarea PIB-ului său real pentru doi sau mai mulți ani consecutivi anteriori solicitării de reprogramare, acolo unde este cazul.

Comisia va lua în considerare propunerea unei suspendări în cazul „lipsei oricărei acțiuni”, și anume, în cazul în care statul membru nu furnizează un răspuns preliminar la solicitarea Comisiei sau nu prezintă o propunere de modificare a acordului de parteneriat și a programelor în termenele prevăzute de regulament. Comisia nu va lua în considerare propunerea unei suspendări în cazul în care statul membru transmite răspunsul său preliminar în termenul prevăzut la articolul 23 alineatul (3), dar Comisia apreciază că răspunsul nu abordează corespunzător solicitarea de reprogramare. Statul membru are în continuare posibilitatea de a îmbunătăți substanțial calitatea răspunsului său, în special pe baza observațiilor făcute de Comisie, dacă este necesar, în termen de o lună de la primirea răspunsului preliminar. În acest caz, Comisia va lua în considerare posibilitatea de a propune o suspendare doar după ce desfășoară un control de calitate a modificării formale a acordului de parteneriat și a programelor [articolul 23 alineatul (4)], prezentată în termenul prevăzut de regulament. În cazul în care Comisia constată că propunerea nu abordează corespunzător solicitarea sa de reprogramare sau modificările propuse nu sunt reflectate corect în acordul de parteneriat și în programe sau nu sunt suficient de ambițioase, se poate lua în considerare o suspendare a plăților în termenul de trei luni specificat la articolul 23 alineatul (6).

6. Criterii pentru stabilirea programelor care urmează să fie suspendate și a nivelului de suspendare

O suspendare în cadrul primei componente a măsurilor [articolul 23 alineatul (6) și articolul 23 alineatul (7) din Regulamentul privind dispozițiile comune] nu este automată și se referă doar la plăți. Efectul imediat constă într-o oprire a fluxurilor de numerar către statul membru.

Atunci când propune Consiliului o suspendare a plăților, Comisia indică programele sau prioritățile vizate și sumele implicate. Articolul 23 alineatul (7) prevede competența Consiliului prin stabilirea unui plafon de suspendare la 50 % din plățile pentru fiecare dintre programele vizate. Articolul 23 alineatul (7) prevede creșterea nivelului de suspendare până la 100 % în cazul în care statul membru în continuare nu ia măsuri eficace în termen de trei luni de la decizia Consiliului de suspendare a plăților.

Pe lângă plafonul exprimat ca 50 % din plăți, articolul 23 alineatul (7) prevede, de asemenea, că dimensiunea suspendării *„este proporțională și eficace, asigurând egalitatea de tratament între statele membre, în special în ceea ce privește impactul suspendării asupra economiei statului membru vizat”*.

Comisia consideră că proporționalitatea și eficacitatea înseamnă că suspendarea va fi stabilită la suma necesară pentru a furniza stimulentele adecvate statului membru pentru a se conforma solicitării Comisiei, luând în considerare, de asemenea, dimensiunea abaterii dintre solicitarea Comisiei și propunerea statului membru. Aceasta va fi evaluată de la caz la caz.

Dimensiunea suspendării ca pondere din PIB-ul național va fi luată în considerare pentru a asigura egalitatea de tratament între toate statele membre. Acest lucru ar împiedica cei mai mari beneficiari de fonduri ESI să suporte impacturi nejustificate în comparație cu statele membre mai dezvoltate care beneficiază de finanțare ESI mai mică în raport cu populația și mărimea economiilor acestora.

Circumstanțele economice și sociale ale statelor membre vor fi avute în vedere prin luarea în considerare a unor factori atenuanți similari celor prevăzuți pentru suspendările în conformitate cu articolul 23 alineatul (9). Factorii respectivi reduc suspendarea cu un anumit coeficient, astfel cum se prevede în anexa III la Regulamentul privind dispozițiile comune, pe baza ratei șomajului, a proporției persoanelor expuse riscului de sărăcie sau excluziunii sociale sau a diminuării PIB-ului în statul membru vizat.

În propunerea de suspendare, Comisia va indica programele sau prioritățile vizate. Ca regulă generală, Comisia va propune ca suspendarea să fie aplicată programelor sau priorităților care ar trebui să fie reduse pentru a permite o concentrare mai mare asupra unor programe sau priorități mai importante. Programele care trebuie să fie reduse vor fi definite, în funcție de caz, fie de către Comisie în solicitarea sa de reprogramare sau prin observații transmise în conformitate cu articolul 23 alineatul (3), fie de către statul membru în răspunsul său inițial sau în propunerea sa de modificare a acordurilor de parteneriat și a programelor.

În cazurile în care în solicitarea de reprogramare au fost nominalizate programe sau priorități care trebuie să fie majorate, acestea nu ar trebui să fie afectate de suspendare deoarece sunt considerate critice la momentul în care trebuie să se aplice suspendarea. Acest lucru este în conformitate, de asemenea, cu dispozițiile din anexa III la Regulamentul privind dispozițiile comune, conform cărora o suspendare a

angajamentelor în cadrul celei de-a doua componente nu ar trebui să afecteze programe sau priorități ale căror resurse trebuie să fie majorate ca urmare a unei solicitări de reprogramare în cadrul primei componente.

Nu sunt prevăzute informații specifice privind termenele pentru adoptarea de către Comisie a propunerii de ridicare a suspendării plăților după ce statul membru a luat măsuri eficace în conformitate cu articolul 23 alineatul (8). În orice caz, Comisia va adopta propunerea imediat după aprobarea acordului de parteneriat și a programelor revizuite.

CONCLUZIE

Corelarea strânsă între fondurile ESI și guvernanța economică a Uniunii Europene asigură faptul că eficacitatea cheltuielilor UE este susținută de politici economice solide. Sprijinul UE poate fi redirecționat, dacă este necesar, pentru a răspunde noilor provocări economice și sociale emergente.

În 2014, prioritatea în cadrul acordurilor de parteneriat și al programelor va fi abordarea în mod adecvat a provocărilor identificate în recomandările relevante specifice fiecărei țări și în recomandările relevante ale Consiliului pentru a se asigura de la început alinierea deplină cu procedurile de guvernanță economică. De asemenea, pe termen scurt, aceasta va limita reprogramarea posibilă în temeiul articolului 23. Având în vedere că fondurile ESI sprijină strategii de investiții pe termen mediu, Comisia va utiliza cu precauție competențele sale de reprogramare începând din 2015. O solicitare de reprogramare va fi lansată doar în cazul în care o revizuire a acordului de parteneriat și a programelor poate avea un impact mai bun pentru abordarea provocărilor structurale identificate de recomandările relevante ale Consiliului care fac obiectul programelor de ajustare macroeconomică.

Comisia va justifica în mod corespunzător orice solicitare de reprogramare și va furniza detalii suficiente cu privire la programele și prioritățile care trebuie consolidate sau diminuate în funcție de cazul specific, inclusiv o indicare a implicațiilor financiare preconizate. Aceasta vizează abordarea provocărilor structurale identificate în recomandarea relevantă specifică fiecărei țări, în recomandarea relevantă a Consiliului sau în măsurile din cadrul unui program de ajustare macroeconomică.

Acțiunile întreprinse de către statul membru vor fi evaluate pe baza unor criterii obiective. În cazul în care nu s-au luat măsuri eficace, Comisia va explica în detaliu motivul pentru care modificările propuse de statul membru sunt considerate a fi insuficiente. Orice suspendare va ține seama de factorii de atenuare. Comisia nu va propune nicio suspendare a programelor sau a priorităților care trebuie să fie majorate ca urmare a unei reprogramări sau care sunt considerate de o importanță critică.